

I. A PANASZ TÁRGYÁT KÉPEZŐ ÜGY LÉNYEGE

1. 2010-ben a kérelmező a keresetlevélhez F/2-3 alatt csatolt okiratokkal igazoltan **munkaügyi pert** indított munkáltatója, a [REDACTED] (a továbbiakban „**felperes**”) ellen.
2. 2013-szept-24-én kihirdetett jogerős részítéletével (a továbbiakban „**Jogerős Munkaügyi Részítélet**”) a II.f.-ú munkaügyi bíróság a felperest kötelezte arra, hogy a kérelmező részére fizessen meg bruttó 22.809.264,- Ft és járulékai összeget.
3. A jogerős ítélet alapján fennálló fizetési kötelezettségének a felperes csak részben (F/4) tett eleget, tekintettel arra, hogy a kérelmező részére a II.f.-ú munkaügyi bíróság által megállapítottan járó összegből tévesen és alaptalanul levonta és az adóhatóság részére befizette az ún. 98%-os különadót (a továbbiakban „**Különadó**”).
4. A panasz tárgyát képező ügy legfontosabb ténye, hogy **hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság, illetve hatóság jogerősen mind a mai napig nem állapította meg, hogy a Jogerős Munkaügyi Részítéletben a kérelmező részére megítélt összeg Különadó hatálya alá esik.** A jelen eljárásban ezért – hatáskör és illetékesség hiányában – a T. Alkotmánybíróság sem állapíthatja meg, hogy a Jogerős Munkaügyi Részítéletben a kérelmező részére megítélt összeg Különadó hatálya alá esik-e vagy sem.
5. A kérelmező, tekintettel arra, hogy a felperes a Jogerős Munkaügyi Részítéletben meghatározott összeget a felperes nem fizette meg teljes körűen a részére, **végrehajtási eljárást** indított a felperes ellen.
6. 2015-jún-19-én a végrehajtási eljárásban a Fővárosi Törvényszék jogerős végzése alapján az I.f.-on eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetlevélhez F/7 alatt csatolt végzésével felhívta a felperes számlavezető bankját arra, hogy a kérelmező részére fizesse meg a Jogerős Munkaügyi Részítélet rendelkező részében foglalt összeghez képest még meg nem fizetett összeget. 2015-júl-6-án pedig a bírósági kötelezésnek, **az átutalási végzésnek a felperes számlavezető bankja eleget tett.**
7. A felperes ezt követően a Jogerős Munkaügyi Részítélet rendelkező részét, illetve a végrehajtási eljárásban a végrehajtandóságra vonatkozóan meghozott jogerős bírósági döntést és az annak alapján teljesített felperesi kifizetést figyelmen kívül hagyva, **jogalap nélküli gazdagodás jogcímen a jelen ügy tárgyát képező pert indította meg** a kérelmező ellen.
8. A felperes azért indította a jelen ügy tárgyát képező pert a kérelmező ellen, mert álláspontja szerint **(i)** egyrészt azzal, hogy a kérelmező helyett megfizette az álláspontja szerint a Jogerős Munkaügyi Részítélet alapján megfizetendő Különadót a kérelmező helyett/javára az adóhatóság részére; **(ii)** másrészt azzal, hogy a Jogerős Munkaügyi Részítéletben a kérelmező javára megítélt összeget a kérelmező bírósági végrehajtás útján érvényesítette, kétszeres előnyhöz jutott.
9. **A panasz tárgyát képező ügyben pedig az eljáró polgári bíróságok a felperes keresetének helyt adtak, akként, hogy kivétel nélkül, egy adójogi jogvitát eldöntve, mindenféle ténybeli és jogi alap nélkül megállapították, hogy a Jogerős Munkaügyi Részítéletben a kérelmező részére megítélt összeg Különadó hatálya alá esik,** és ezen megállapítás alapján arra a jogkövetkeztetésre jutottak, hogy a kérelmező a Jogerős Munkaügyi Részítélet végrehajtása útján jogalap nélkül gazdagodott. **Erre azonban a jelen panasz tárgyát képező ügyben eljáró bíróságoknak sem hatáskörük, sem illetékességük nem volt.**

10. A kérelmező jogi álláspontja szerint a Kúriai Ítélet és az I-II.f.-ú ítéletek sértik a kérelmező Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát és a kérelmező szintén Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogának sérelmét eredményezték az alábbi okokból.

I.1. A FELPERES MUNKAVISZONYBÓL EREDŐ KÖVETELÉST ÉRVÉNYESÍTETT A KÉRELMEZŐVEL SZEMBEN, EZÉRT A JELEN ÜGY ELBÍRÁLÁSÁRA AZ ILLETÉKES MUNKAÜGYI BÍRÓSÁGNAK LETT VOLNA HATÁSKÖRE

11. A jelen ügyben **a felperes a kérelmezővel szemben munkaviszonyból eredő követelését érvényesített.** Az ilyen munkaviszonyból eredő követelésből eredő vita elbírálása azonban nem a polgári bíróság, hanem a Pp. 22. § (2) bekezdése és Pp. 349. § (1) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 285. § (1) bekezdésében foglaltakra is - **a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik.**

12. Az I-II.f.-ú bíróságok így végeredményképpen a hatáskörükbe nem tartozó ügyben, a hatáskörüket messze túllépve jártak el. A Kúria 7/2017. számú munkaügyi elvi határozata elvi éllel rögzíti, hogy egy per alapjául szolgáló jogviszony tartalmát, a jogvitának a munkajogi szabályok szerinti elbírálását és a munkaügyi bíróság hatáskörét még a fél személyének engedményezés miatti változása sem érinti.

13. A jelen ügyben ennek alapján nyilvánvaló, hogy a jogalap nélküli gazdagodás polgári jogi jogintézménynek minősülése nem változtat az alapul szolgáló jogviszony munkajogi jellegén. A jelen perben a felperes által állított jogalap nélküli gazdagodás egy, a felperes és a kérelmező közötti munkajogi vitából, illetve az ott meghozott jogerős munkajogi részítéletből származik.

14. A jelen ügy ténybeli alapját a felperes és a kérelmező közötti, korábban fennállt munkajogviszony, a kérelmező által a felperes ellen indított és megnyert munkaügyi jogvita, per, illetve az annak alapján a felperes által a kérelmező részére teljesített kifizetés jogalap nélküli gazdagodásnak minősítése képezi. A jelen ügyben a felperes és a kérelmező közötti munkajogviszony állt fenn, munkajogi jogvita, per folyt, és a felperes a jogalap nélküli gazdagodás ezen a ténybeli alapon állítja.

I.2. A JOGERŐS MUNKAÜGYI ÍTÉLET ANYAGI JOGEREJE KIZÁRJA, HOGY A KÉRELMEZŐ ELLEN UGYANABBÓL A TÉNYBELI ALAPBÓL SZÁRMAZÓ UGYANAZON JOG TÁRGYÁBAN MARASZTALÓ ÍTÉLET KERÜLJÖN MEGHOZATALRA

15. A jelen ügyben **a felperes egy olyan követelést érvényesített a kérelmezővel szemben, amely követelés tárgyában jogerős ítélet született (F/2-3).** Az ügyben eljáró polgári bíróságok ezt a tényt teljes mértékben figyelmen kívül hagyták.

16. A Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja értelmében „[a] bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bek.] elutasítja, ha megállapítható, hogy a felek között ugyanabból a ténybeli alapról származó ugyanazon jog iránt - akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt - a per már folyamatban van (128. §), vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229. §) [kiemelés a kérelmezőtől]”.

17. *Res iudicata* tehát akkor áll fenn, ha a két per tárgya ugyanabból a ténybeli alapról származik. A jelen ügyben pedig pontosan erről van szó, hiszen a felperes a perben ugyanazt az összeget követeli vissza a kérelmezőtől, amelynek a kérelmező részére történő megfizetésére korábban a munkaügyi bíróság kötelezte. A jelen per tárgya ugyanis a bíróság átutalási végzése alapján - a

Jogerős Munkaügyi Részítéltre tekintettel – a felperes bankszámlájáról letiltott és a kérelmezőnek kiutalt összeg.

18. **A Kúriai Ítélet az anyagi jogerőt bontotta fel**, annak ellenére, hogy a keresetlevélhez F/2-3 alatt csatolt ítéletek kétséget kizáró módon tartalmazták azt a felperesi tartozást, amit a felperesnek a kérelmező – és nem az adóhatóság, vagy más személy – számára kell megfizetnie. A végrehajtási eljárásban hozott bírósági döntések szintén egyértelműen megállapították, hogy az F/2-3 alatti ítéleteket végre kell hajtani a felperesen.
19. A perben korábban A/5 alatt csatolt **EBH2010.2131** számú eseti döntés, továbbá a korábban A/6 alatt csatolt **BH1992.601** számú eseti döntés teljes mértékben alátámasztják a kérelmezői jogi álláspontot az anyagi jogerő, és a permegszüntetés indokoltsága körében.

I.3. A POLGÁRI PERT KÖTELEZŐEN MEGELŐZENDŐ ELJÁRÁS HIÁNYA – AZ ADÓJOGI KÉRDÉS JOGSZABÁLYSÉRTŐ ELBÍRÁLÁSA

20. A jelen ügyben a Kúriai Ítélet, illetve az I-II.f.-ű bíróságok ítéletei, továbbá a felek, tehát a felperes és a kérelmező egységes értelmezése szerint a jogalap nélküli gazdagodás elméletileg a következőképpen történ(hetet)t meg.
21. A felperes az A/6/2 alatti Jogerős Munkaügyi Részítélet alapján – mivel úgy gondolta, hogy a felperesnek megítélt összeg tárgya a 98%-os Különadónak – nem a kérelmező, hanem az adóhatóság részére teljesített először kifizetést (**felperes → 1. sz. kifizetés → adóhatóság**).
22. A polgári perben eljáró bíróságok pedig azt állapították meg, hogy az adóhatóság részére, bankszámlájára teljesített kifizetés *de iure* a kérelmező javára történő kifizetésnek minősült, mivel a kérelmezőnek a Különadót be kellett fizetnie az adóhatóság részére.
23. Ezt követően pedig a kérelmező azzal gazdagodott jogalap nélkül, hogy az A/6/2 alatti Jogerős Munkaügyi Részítélet szerinti összegnek a Különadóval megegyező összegét a jogerős bírósági átutalási végzés alapján a felperes kifizette a kérelmezőnek (**felperes → 2. sz. kifizetés → alperes**).
24. A 2. sz. kifizetés, tehát a jelen ügy tárgyát képező esetben viszont fogalmilag csak akkor merülhet fel egyáltalán, hogy az jogalap nélküli gazdagodásnak minősül, amennyiben az 1. sz. kifizetésről bebizonyosodik, hogy **(i)** jogszerű volt és **(ii)** az a felperes javára történt kifizetésnek minősül.
25. Ebből következően, amennyiben az 1. sz. kifizetés **(i)** jogszerűtlen (értsd itt még: téves, szükségtelen) volt és **(ii)** az nem minősül a felperes javára történt kifizetésnek, akkor fel sem merülhet a felperes által állandóan hivatkozott *de facto* kétszeres teljesítés a kérelmező javára.
26. A jelen ügyben pedig **a fenti kérdés, tudniillik az, hogy a 2. sz. kifizetéssel a kérelmező valóban jogalap nélkül gazdagodott-e, nem lett volna eldönthető anélkül, hogy a hatáskörrel rendelkező illetékes bíróság, illetve hatóság ne döntene az 1. sz. kifizetés jogszerűségéről, illetve jogszerűtlenségéről.**
27. **Az 1. sz. kifizetés jogszerűsége/jogszerűtlensége megállapítása körében pedig egy előzetes adóhatósági eljárásra, illetve adóper lefolytatására lett volna szükség.** Konkrétan: a felperesnek adóhatósági (közigazgatási) eljárást kellett volna indítania az 1. sz. kifizetés visszafizetése iránt.

28. Amennyiben az adóhatóság a felperes kérelmére teljesített volna, akkor jogalap nélküli gazdagodás a kérelmező oldalán *ab ovo* fel sem merülhetett volna. Amennyiben pedig az adóhatóság a felperes kérelmét jogerősen elutasította volna, akkor a felperesnek az 1. sz. kifizetés tekintetében végső hatáskörrel és illetékességgel rendelkező, az adóhatósági határozat felülvizsgálatára jogosult közigazgatási és munkaügyi bíróság előtt kellett volna pert indítania (lásd Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pontját, a Pp. 22. § (2) bekezdését és 332. § (1) bekezdését).
29. A felperes csak ennek sikertelenségét követően fordulhatott volna a jelen ügyben eljáró bíróságokhoz, mivel akkor már nem csak pusztán állítás, hanem jogerős ítélet igazolta volna, hogy az 1. sz. kifizetés jogszerű volt és azt *de iure* a kérelmező javára történő kifizetesként kell figyelembe venni, amiből következne, hogy a kérelmező a 2. sz. kifizetéssel jogalap nélkül gazdagodott.
30. Egy, a jelen ügybeli helyzethez hasonló ügyben a Legfelsőbb Bíróság Munkaügyi Kollégiumának 49. számú állásfoglalása szerint rokkantsági nyugdíjigény megállapítása iránt indított perben öregségi nyugdíj jogosultság megállapítása iránti kereset nem terjeszthető elő. A nyugdíjra vonatkozó jogszabályok szerint **a perlést az igénybejelentéssel induló igazgatási eljárásnak meg kell előznie**. A nyugellátással kapcsolatban is csak a másodfokú határozat ellen fordulhat keresettel bírósághoz az igénylő (A Legfelsőbb Bíróság KK 18. sz. állásfoglalással módosított szöveg - **BH1995.9**).
31. A jelen ügyben is a perlést a felperesi igénybejelentéssel a 98%-os különadó visszafizetése tárgyában induló, adóhatósági eljárásnak kellett volna megelőznie. Nyilvánvaló, hogy azt a kérdést, hogy a felperes jogszerűen fizetett-e be a kérelmező „javára” különadót a NAV részére, kizárólag a NAV, illetve a közigazgatási bíróság tudja eldönteni.
32. A II.f.-ú bíróság az adójogi kérdés eldöntése körében maga is megállapította: „[a]nnak megítélése, hogy a marasztalás összege különadó-előleg fizetési kötelezettség alá esik-e vagy sem, olyan adójogi kérdést jelent, amit az általános hatáskörű polgári bíróság nem dönthet el, ezért az ezzel kapcsolatos okfejtéseket a másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú ítéletből [kiemelés a kérelmezőtől]”.¹
33. A Kúriai Ítélet értelmében pedig szintúgy: „[a]z általános hatáskörű polgári bíróság nem foglalhat állást adó- vagy munkajogi jogokról és kötelezettségekről [kiemelés a kérelmezőtől]”.²
34. Ehhez képest, a saját indokolásával szembe menve, mind a Kúria, mind a II.f.-ú bíróság saját maga is eldöntötte, hogy a marasztalás összege különadó-előleg fizetési kötelezettség alá esik, annak ellenére, hogy a saját indokolása szerint ez olyan adójogi kérdést jelent, amit az általános hatáskörű polgári bíróság nem dönthet el.
35. Amíg az I.f.-ú bíróság egyszerűen csak deklarálta, hogy az 1.sz. kifizetés különadó hatálya alá tartozott, a II.f.-ú bíróság ezt egy, korábban 6/F/2 alatt csatolt, a NAV által jegyzett irat alapján állapította meg: „[a] jelen esetben viszont nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes beszerezte, és csatolta az iratokhoz a NAV állásfoglalását (6/F/2), amely szerint a kérdéses összeg különadó fizetési kötelezettség alá esik”.³
36. A Kúriai Ítélet pedig szintén, minden ténybeli alap és bizonyítékok nélkül, csak deklarálta, hogy „[a] felperes e jogszabályi előírás [a Különadó-fizetési kötelezettség – megjegyzés a

¹ Lásd II.f.-ú ítélet 7. old.

² Lásd Kúriai Ítélet 9. old. utolsó bek. és 10. old. 1. bek.

³ Lásd II.f.-ú ítélet 7. old.

kérelmezőtől] alapján tett eleget a teljesítéskor még 98%-os mértékű különadó-levonási kötelezettségének”. A Kúria tehát egyszerűen kijelentette, hogy a Jogerős Munkaügyi Részítéttel a kérelmező javára megítélt összeget Különadó-levonási kötelezettség terheli, tette mindezt úgy, hogy a Kúriai Ítéletben maga írta le, hogy általános hatáskörű bíróságként nem foglalhatja állást adójogi jogokról és kötelezettségekről.

37. A Kúriai Ítélettel a Kúria elvonta az adóügyekben illetékes adóhatóság, illetve a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörét és indokolás nélkül deklarálta a Kúriai Ítéletben, hogy a kérelmezőt a Jogerős Munkaügyi Részítélet alapján megállapított, ítélet dolog, összeg tekintetében Különadó fizetési kötelezettség terhelte.

I.4. A JELEN ÜGYBEN A KÜLÖNADÓ ALKALMAZÁSA TÖBB OKBÓL IS KIZÁRT

38. A rend kedvéért a jelen panaszkban is előadjuk, hogy a jelen ügyben a kérelmező javára a Jogerős Munkaügyi Részítélettel megítélt összeg fogalmilag több okból sem képezhetette Különadó-fizetési kötelezettség tárgyát.
39. A jelen ügyben az I.f.-ú ítélet elleni fellebbezéshez csatoltuk a Nemzetgazdasági Minisztérium által kiadott állásfoglalást, amelynek alapján a közszférában foglalkoztatott magánszemélynek általános esetben a jogviszony megszűnésével kapcsolatos bevételei tekintetében (végkielégítés, felmondási időnek a munkavégzési kötelezettséggel nem járó részére kapott munkabér) keletkezik különadó fizetési kötelezettsége.
40. Az állásfoglalás kitér arra, hogy az elmaradt jövedelem, illetőleg egyéb juttatások eltérő megítélés alá esnek, ugyanis azok nem – vagy döntően nem – a jogviszony megszűnése miatt járnak a munkavállalónak, hanem jogszabályi rendelkezés alapján. **Az elmaradt munkabér és a jogviszony megszűnéséig időarányosan járó egyéb juttatások, illetőleg a vagyoni kártérítés és átalány-kártérítésnek tekinthető összeg tehát nem tartoznak a különadó alapjába.**
41. A jelen per tárgyát képező ügyben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 88. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest a kérelmező jogszerű rendkívüli felmondása miatt le nem töltött időre, legfeljebb azonban egy évre járó munkabére (átlagkeresete) megfizetésére.
42. Ezt a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az 59.Mpf.633560/2014/5. számú jogerős végzésének indoklásában rögzíti (3. oldal utolsó bekezdés): „A jogerős részítélet pedig nem tartalmazza a végrehajtás elrendelése iránti kérelem és a kibocsátott átutalási végzés „átalány-kártérítés” – re vonatkozó rendelkezést, mert aszerint a kérelmező/adós 12 havi átlagkeresetként köteles megfizetni 22.809.264,- Ft összeget és annak 2010. július hó 12. napjától számított késedelmi kamatát [kiemelés a kérelmezőtől]”.
43. Felhívjuk a figyelmet még arra, hogy a fent hivatkozott NGM állásfoglalás kimondja, hogy: „a jogellenes megszüntetés miatt járó, az átlagkereset alapján meghatározott összeg nem a jogviszony megszűnésével összefüggésben jár – hiszen a megszűnés ténylegesen a jogellenességet megállapító bírósági ítélet jogerőre emelkedésének napján következik be –, hanem egy ettől mind jogilag, mind időbelileg eltérő ok miatt, a munkáltató által jogellenesen elrendelt megszüntetés miatt. A jogviszony jogellenes megszűnése okán megítélt vagyoni kártérítés és az átalány-kártérítésnek tekinthető összeg nem tartoznak a különadó alapjába”.
44. A fentiek alapján a munkaügyi bíróságok által a munkaügyi perben a kérelmező részére a munkajogi jogviszony jogellenes megszűnése okán jogerősen megítélt 12 havi átlagkereset, mint átalány-kártérítés, nem esik, nem is eshet a különadó hatálya alá.

45. Egyebekben az Emberi Jogok Európai Bírósága eddig 3 ügyben hozott ítéletet (41838/11; 66529/11; 49570/11) amelyekben kimondta, hogy a különadó az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 1. sz. kiegészítő jegyzőkönyvének 1. Cikkébe (tulajdonhoz való jog), 14. Cikkébe (diszkrimináció tilalma) és 13. Cikkébe (hatékony jogorvoslathoz való jog) ütközik. A hivatkozott 3 ítélet jogerőre emelkedett, a kérelmezők számára megítélt összegek kifizetésére is sor került.
46. Ilyen előzmények után született meg az Alkotmánybíróság III/1499/2013. számú 2014. február 24-én kelt határozata, amely kimondta – az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteivel egyezően –, hogy a 2010. évi XC. törvénynek a 2010. évi CXXIV. törvény 1 §-ával kiegészített 10 §-a nemzetközi szerződésbe ütközik, ezért a bírósági eljárásokban való alkalmazását megtiltja.
47. Hangsúlyozzuk, hogy az Alkotmánybíróság általános alkalmazási tilalmat mondott ki minden, folyamatban lévő bírósági eljárásra. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az általános alkalmazási tilalom a visszamenőleges hatályú normamegsemmisítéssel azonos hatályú.
48. Ha az Alkotmánybíróság nem egy konkrét ügyre szorítkozó érvénnyel, hanem általános érvénnyel tiltja meg egy formálisan hatályon kívül helyezett, de a korábbi jogviszonyokra továbbra is irányadó rendelkezés alkalmazását az ilyen tilalom mind a folyamatban lévő, mind a később induló ügyekben a jogalkalmazó szervekre és az ügyfelekre egyaránt kiterjed [7/1994. (II. 18.) AB határozat rendelkező részében foglalt alkotmányos követelmény, megerősíti: 35/2011. (V. 6.) AB határozat, 4.2]
49. Az III/1499/2013. AB határozat az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteire hivatkozva megállapítja a 98%-os különadó 2013. december 30-áig hatályos szövegének nemzetközi szerződésbe ütközését, de azon túl, a sajátos magyar jogi helyzetre is kitér. Ezek a következők:
50. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló nemzetközi egyezmény egyúttal magyar törvény is, hiszen azt az 1993. évi XXXI. törvény kihirdette. Így tehát 2 törvény közötti ellentétről van szó, amelyek egyike nemzetközi kötelezettségvállalást tartalmaz.
51. A 98 %-os adót előíró törvényi szabály az Alaptörvény Q cikk (2) bekezdésébe is ütközik, amelyből következik, hogy a nemzetközi jog és a hazai jog összhangja nem csupán jogalkotói feladat, hanem valamennyi állami szerv kötelessége, amikor a jogszabályokat értelmezni kell. Mivel a jelen esetben nemzetközi bíróság által nemzetközi szerződésbe ütközővé nyilvánított szabályról van szó, annak alkalmazási tilalmát rendeli el. Az Alkotmánybíróság azt is hozzáteszi, hogy az alkalmazási tilalom elrendelésének hiányában a bíróságok arra kényszerülnének, hogy nemzetközi egyezménybe ütköző jogszabályt alkalmazzanak.
52. A testület rámutatott arra is, hogy a jogállamiság alkotmányos elve [Alkotmány 2. § (1) bekezdés, jelenleg: Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] jelenti egyrészt a jogalanyok belső jognak (az Alkotmánynak és az alkotmányos jogszabályoknak) való alávetettségét, másrészt a magyar állam által vállalt nemzetközi jogi kötelezettségeknek való megfelelést. A nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség megszegése tehát nem csupán az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdésével, de a jogállamiságot biztosító B) cikk (1) bekezdésével is ellentétes.
53. Az Alkotmánybíróság kifejezetten kiemelte, hogy a Bíróság ama döntései, amelyek értelmében a 98%-os adómérték az I. Kiegészítő jegyzőkönyv I. Cikkével (tulajdon védelme) ellentétes, a magyar államra kötelezőek.
54. Az Art. 124/C. §-a értelmében, ha az Alkotmánybíróság az adófizetési kötelezettséget megállapító jogszabály alaptörvény-ellenességét a döntés kihirdetéséhez képest

visszamenőleges hatállyal állapítja meg és a döntés alapján az adózónak visszatérítési igénye keletkezik, a levont adót vissza kell téríteni, a jegybanki alapkamat felszámításával. A fentiekben részletesen kifejtettek szerint az III/1499/2013. AB határozat a 2010. évi XC. törvény 10. §-ának visszamenőleges hatályú alaptörvény ellenességét – melyen a különadó levonása alapult – az Alkotmánybíróság kimondta, mely határozat nem csupán a bíróságokra, hanem minden jogalkalmazó szervre kötelező.

55. **Kiemeljük végül, hogy a kérelmező munkaviszonya jogerős bírósági ítélettel megállapított módon 2010-júl-12-én szűnt meg. A 98%-os Különadóról szól rendelkezés pedig ezt követően lépett hatályba.**

56. A fentiek alapján megállapítható, hogy az I-II.f.-ú ítéletek jogszabálysértő módon, hatáskör hiányában, az indokolást mellőzve, illetve elégtelen és téves indokolás mellett állapították meg, hogy a jelen perbeli ügyben a munkaügyi perben a felperes által a kérelmezőnek fizetendő összeg a 98%-os különadó hatálya alá tartozott, ezért az I-II.f.-ú ítéletek jogszabálysértők.

II. A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (1) BEK.] SÉRELME

57. A fenti I. fejezetben foglaltak alapján a kérelmezőnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és az Egyezmény 6. cikk 1. pontjában foglalt tisztességes eljárásról fűződő joga súlyos sérelmet szenvedett.

58. Az Alaptörvény értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes tárgyaláson bírálja el.

59. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény („Bsz.”) 8. § (1) bekezdése értelmében senki sem vonható el törvényes bírójától. A 8. § (2) bekezdése értelmében a törvény által rendelt bíró az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró.

60. A Bsz. 19. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási és munkaügyi bíróság első fokon jár el a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránti, valamint a munkaviszonyból és a munkaviszony jellegű jogviszonyból származó ügyekben.

61. A jelen ügy lefolytatásakor hatályban volt Art. 120. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az adóalap, adó (adóelőleg), adómentesség, adókedvezmény, adófizetési kötelezettség megállapítására irányuló eljárás adóhatósági eljárásnak minősül, amelyben az illetékes adóhatóság jogosult eljárni és határozatot hozni.

62. A fenti jogszabályok, illetve a fenti I. fejezetben foglaltak alapján megállapítható, hogy a Kúriai Ítélet, illetve az I-II.f.-ú ítéletek több, önmagában is Alaptörvény-ellenes okból megsértették a kérelmező tisztességes eljárásról való jogát.

63. A jelen ügyben a kérelmező tisztességes eljárásról való joga a következő okokból sérült:

– A fenti I.1. alfejezetben foglaltak szerint **a Kúriai Ítélet a kérelmezőt elvonta a jelen ügy elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elől;**

– A fenti I.2. alfejezetben foglaltak szerint **a Kúriai Ítélet ítélt dolgot bírált el ismételt, amikor jogalap nélküli gazdagodásnak minősítette a Jogerős Munkaügyi Részítélet**

rendelkező részében foglaltaknak a bírósági végrehajtás útján történő érvényesítését;

- A fenti I.3. alfejezetben foglaltak szerint a **Kúria általános hatáskörű polgári bíróságként elvonta az adóhatóság hatósági jogköreit és az illetékes Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság adóügyek elbírálására fennálló hatáskörét, amikor akként foglalt állást, hogy a Jogerős Munkaügyi Részítéletben a kérelmező javára megítélt összeg Különadó hatálya alá tartozik.**

64. Álláspontunk szerint a fenti Alaptörvénybe ütköző magatartások mindegyike önmagában is alkalmas arra, hogy a T. Alkotmánybíróság a jelen ügyben meghozott bírósági ítéleteket megsemmisítse. A kérelmező tisztességes eljáráshoz való joga nyilvánvalóan sérült azzal, hogy az ügyben eljáró bíróságok **(i)** elvonták a munkaügyi bíróságok hatáskörét és egy munkaviszonyból származó ügyben hoztak döntés; **(ii)** ítélt dolgot bíráltak el ismételten, ráadásul úgy, hogy az ismételt elbírálás során jogalap nélküli gazdagodást állapítottak meg a kérelmező esetében; tették mindezt egy olyan ügyben, ahol a kérelmező bírósági végrehajtás során meghozott jogerős átutalási végzés útján jutott hozzá a Jogerős Munkaügyi Részítéletben a javára megítélt összeghez; **(iii)** elvonták az adóhatóság hatósági hatáskörét és az illetékes közigazgatási bíróság hatáskörét, amikor egy adójogi kérdés eldöntése útján jutottak arra a következtetésre, hogy a kérelmező jogalap nélkül gazdagodott.

III. A TULAJDONHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XIII. CIKK (1) BEKEZDÉS] SÉRELME

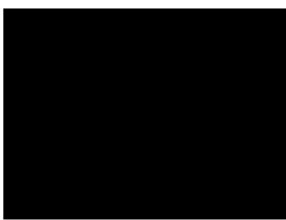
65. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint „*[m]indenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez*”.
66. Az Alkotmánybíróság több eseti határozatában foglalkozott a tulajdon alkotmányjogi fogalmával. Gyakorlatában mérföldkőnek tekinthető **64/1993 (XII. 22.) AB határozat** elvi értelemben mondja ki, hogy az alkotmányos tulajdon fogalma nem szükségképpen követi a polgári jogi tulajdon fogalmát, az Alaptörvény az egyéni cselekvési autonómiát *anyagi oldalát* részesíti védelemben.
67. Az Alkotmánybíróság a **50/2004 (XII. 6.) AB határozatban** a magyar alkotmányos tulajdonfogalom eredetével kapcsolatban nemzetközi kitekintést tesz, különösképpen a Bíróságnak az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikkével kapcsolatban kialakult, Magyarországra is kötelezően irányadó joggyakorlatára vonatkozóan, miszerint „*[a]z Alkotmánybíróság tulajdonvédelmi felfogása e tekintetben összhangban van az Emberi Jogok Európai Egyezményével (a továbbiakban: Egyezmény) is. Az Egyezmény első jegyzőkönyve rendelkezik a tulajdonjogról, az azonban nem a szűk értelemben vett „tulajdonjogot”, hanem az ennél tágabb értelmű „javak békés élvezetéhez” való jogot védi [kiemelés a kérelmezőtől]*”.
68. A Bíróság *Megadat.com* [21151/04] ügyben hozott ítélete szerint a tulajdonjogot kizárólag jogállami keretek között, a közérdeknek megfelelően, arányosan korlátozhatják. A korlátozás jogszerűségét minden ügyben külön, az ügy körülményeit feltárva kell vizsgálni.
69. A fenti I. fejezetben részletesen bemutatott Alaptörvény-ellenes magatartások a fenti II. fejezetben bemutatott okokból nem csak a kérelmező tisztességes eljáráshoz való jogát sértették, hanem ugyanezen okok egyúttal a kérelmező tulajdonhoz való jogának sérelmét is eredményezik.
70. A Kúriai Ítélet eredményeképpen ugyanis a kérelmező a fenti I-II. fejezetekben bemutatott okokból nem jogosult a Jogerős Munkaügyi Ítéletben a javára megítélt pénzüsszegre, annak ellenére, hogy ezen pénzüsszeg a tulajdona részét kellene, hogy képezze. Sőt, a felperes bírósági

végrehajtás (12.Vh.6416/2017) útján követeli vissza a kérelmezőtől a Jogerős Munkaügyi Ítéletben a kérelmező javára megítélt, a kérelmező által bírósági végrehajtás útján behajtott, a kérelmező tulajdonában állt pénzüsszeget.

71. Amennyiben a Kúriai Ítélet a hatályában fennmaradna, a kérelmező tulajdonhoz való joga sérül, mivel a Jogerős Munkaügyi Ítéletben a kérelmező javára megítélt pénzüsszeg a kérelmező tulajdonának minősül, ennek Alaptörvény-ellenes eszközökkel a fenti I-II. fejezetekben bemutatott módon történő elvonása pedig Alaptörvénybe ütközik.

Kelt Budapest, 2018. április 3.

Tisztelettel:

DR. KODELA VIKTOR
ügyvéd
Kodela Ügyvédi Iroda
1121 Budapest, János Zsigmond u. 34/b.

dr. Kodela Viktor, ügyvéd
Kodela Ügyvédi Iroda
1121 Budapest, János Zsigmond u. 34/B.
tel: +36 30 343 3248
e-mail: kodela.viktor@kodela.hu